

Arrest

nr. 98 561 van 8 maart 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Wit-Russische nationaliteit te zijn, op 31 december 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. THOENG verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, P. A. (...), verklaarde de Wit-Russische nationaliteit te bezitten en van Wit-Russische origine te zijn. U werd op (...) te Gomel geboren en bent gehuwd met P. V. (...) (OV X). Sinds 3 jaar zet u zich op actieve wijze in voor de oppositiepartij BNF – zo deelde u brochures uit en hing u affiches op. Op 19/03/2012 nam u deel aan een manifestatie die door het BNF was georganiseerd en waarvoor u affiches had geplakt. Tijdens deze manifestatie werd u opgepakt en gedurende 3 dagen vastgehouden. U werd tijdens deze vasthouding ondervraagd door een luitenant van de KGB die van u eiste dat u uw politieke activiteiten zou stopzetten. Op 9/05/2012 nam u deel aan een manifestatie die de slachtoffers van de repressie door Stalin herdacht. U werd wederom opgepakt en tijdens uw kortstondige

aanhouding werd u geslagen. U moest gedurende 3 weken in het ziekenhuis herstellen van uw verwondingen. Op 4/06/2012 diende u een klacht bij het parket tegen deze aanhoudingen in. Op 14/08/2012 vond er een huiszoeking bij u plaats waarbij alle documenten en uw campagnemateriaal in beslag werden genomen. Hierna besloot u om samen met uw vrouw bij kennissen onder te duiken. Op 3/09/2012 gingen u en uw vrouw nogmaals naar huis maar toen jullie wilden binnengaan vertelden de burens dat u door de politie werd gezocht. Op 12/09/2012 ontvluchtte u uw land van herkomst en reisde u samen met uw vrouw naar België waar u op 14/09/2012 aankwam. Jullie dienden er op 17/09/2012 een asielaanvraag in.

B. Motivering

U verklaarde vervolging te vrezen vanwege de Wit-Russische autoriteiten omwille van uw politieke activiteiten voor de oppositiepartij BNF.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u geen enkel document neerlegt ter ondersteuning van uw asielmotieven. U verklaarde dat alle documenten bij een huiszoeking in beslag werden genomen (CGVS p.4). Gelet op het feit dat u geen enkel stuk ter staving van de door u verklaarde problemen aanbrengt, zijn uw asielverklaringen van uitermate groot belang bij de vaststelling in uw hoofde van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Bijgevolg is het van belang dat uw verklaringen waarheidsgetrouw, logisch, consistent en zo gedetailleerd mogelijk zijn. Echter werden vaststellingen gedaan die de door u verklaarde vervolgingsvrees onaannemelijk maken.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw vervolgingsproblemen een gevolg zijn van uw politiek engagement. Sinds 3 jaar zette u zich actief voor de oppositiepartij BNF in. U plakte affiches en deelde brochures voor hen uit (CGVS p.3-4). Tijdens uw eerste aanhouding eiste de KGB dat u uw politieke activiteiten zou stopzetten indien u niet in de gevangenis wilde belanden (CGVS p.6). U kunt het door u verklaarde politiek engagement voor het BNF echter niet aannemelijk maken. Zo kon u geen enkel voorbeeld geven van iemand van het BNF die omwille van zijn politiek engagement in de gevangenis zit, dit ondanks het feit dat u verklaarde dat er zo 10-tallen of 100-tallen waren (CGVS p.6). Voorts kon u, op de partijleider na, geen enkele naam geven van een lid van BNF (CGVS p.4). Nadien stelde u dan weer dat uw kennis van wie u het propagandamateriaal kreeg ook lid van de partij was. Welke functie hij binnen de partij bekleedde kon u dan weer niet zeggen. Wie het plaatselijk hoofd was van BNF in Gomel kon u evenmin zeggen (CGVS p.8). Een dergelijke verregaande onwetendheid over andere leden binnen de partij waarvoor u zich reeds 3 jaar actief inzette is weinig aannemelijk en komt uw geloofwaardigheid dan ook niet ten goede. Betreffende de organisatie van de 2 manifestaties waaraan u deelnam bleef u eveneens onaannemelijk vaag, rekening houdende met uw verklaring dat u propaganda voor deze beide manifestaties had gevoerd. Zo verklaarde u dat de manifestatie van 19/03/2012 door het BNF was georganiseerd en dat er tijdens de manifestatie een toespraak werd gehouden. U had er echter geen idee van door wie deze toespraak werd gehouden (CGVS p.5, 7-8). Betreffende de manifestatie van 9 mei 2012 kon u dan weer niet zeggen door wie deze werd georganiseerd. U stelde dat er ook toen enkele toespraken waren al kon u wederom niet zeggen door wie de toespraken werden gehouden, dit ondanks het feit dat iemand van het BNF een toespraak had gehouden (CGVS p.6-7). Een dergelijke onwetendheid aangaande de oppositiepartij, meer bepaald het BNF, voor wie u zich 3 jaar actief inzette doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u verklaarde politieke engagement. Dat u op door u beschreven wijze omwille van dit politiek engagement door de Wit-Russische autoriteiten zou worden gevisieerd is bijgevolg weinig aannemelijk.

Voorts legde u een grote mate van onwetendheid aan de dag aangaande de klacht die u bij de autoriteiten had ingediend om uw vasthoudingen aan te klagen en aangaande de actualiteit van uw vervolgingsproblemen. Zo diende u op 4 juni een klacht bij het parket in aangaande de arrestaties en de mishandelingen waar u het slachtoffer van zou zijn geweest. U hebt echter geen enkele inspanning gedaan om te weten te komen wat er met uw klacht gebeurd is. Zo bent u na het indienen van de klacht nooit meer teruggegaan om navraag te doen betreffende uw klacht. Voorts liet u na om uw klacht bij het BNF te melden of om een advocaat onder de arm te nemen. U liet zelfs na om iets van de door u verklaarde vervolgingsproblemen aan het BNF te melden ondanks het feit dat u omwille van uw engagement voor deze partij door de autoriteiten gevisieerd werd (CGVS p. 11-12). Ook betreffende de actualiteit van uw problemen legde u een onaannemelijke mate van onwetendheid aan de dag. Uw laatste arrestatie dateert van mei 2012 en op 4 juni 2012 dient u een klacht in. Midden augustus vindt er een huiszoeking plaats waarbij uw documenten en propagandamateriaal in beslag wordt genomen. Kort nadien wordt u actief door de politie gezocht. U had er echter geen idee van wanneer ze de laatste keer waren gekomen. Voorts had u er geen idee van of u momenteel officieel door de Wit-Russische autoriteiten van iets wordt beschuldigd noch of er een strafzaak tegen u werd opgestart (CGVS p.12-13). Waarom u door de politie gezocht werd kon u evenmin zeggen (CGVS p.13). Het is echter weinig aannemelijk dat u in dergelijke omstandigheden geen enkele inspanning leverde om meer informatie over de actualiteit van uw vervolgingsproblemen te verkrijgen (CGVS p.13). Een

dergelijke onwetendheid en nalatigheid betreffende de opvolging van uw klacht en aangaande de actualiteit van uw vervolgingsproblemen is niet aannemelijk en doet bijgevolg verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Al deze vaagheden en onnauwkeurigheden in uw asielrelaas ondermijnen de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden besloten tot het bestaan van een risico in de zin van de Vluchtelingenconventie of er een reëel risico op ernstig lijden is zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een enig middel op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikels 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens menen zij dat er een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt.

2.2.1. Betreffende de bemerking van verzoekende partijen dat elke administratieve beslissing gegrond moet zijn op pertinente en toelaatbare motieven en de aangevochten beslissingen aan deze vereiste niet beantwoorden, oordeelt de Raad dat aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Voormelde bemerking zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat

de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Aangaande de vaststelling van verwerende partij dat verzoekende partijen geen enkel document neerleggen ter ondersteuning van hun asielmotieven, stellen verzoekende partijen dat dit hen niet kwalijk kan worden genomen daar het immers zeer plausibel is dat deze documenten naar aanleiding van de huiszoeking op 14 augustus 2012 in beslag genomen zijn.

2.2.3.2. De Raad stelt vast dat verwerende partij verzoekende partijen niet verwijt dat zij geen document kunnen neerleggen ter ondersteuning van haar asielmotieven. Evenmin betwist verwerende partij dat de documenten zijn meegenomen naar aanleiding van de huiszoeking op 14 augustus 2012. In desbetreffende motivering wordt door verwerende partij louter vastgesteld dat verzoekende partijen geen documenten neerleggen ter ondersteuning van hun asielmotieven, waarbij verwerende partij vervolgens wijst op het feit dat omwille van deze vaststelling de asielverklaringen van uitermate groot belang zijn bij de vaststelling van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade en dat het bijgevolg van belang is dat de verklaringen waarheidsgetrouw, logisch, consistent en zo gedetailleerd mogelijk zijn. Desbetreffende motivering betreft echter geenszins een verwijt omtrent het niet neerleggen van documenten, zodat voormeld verweer niet dienend is.

2.2.4.1. Aangaande de motivering van verwerende partij dat eerste verzoekende partij haar politiek engagement voor het BNF niet aannemelijk maakt, halen verzoekende partijen betreffende de manifestaties waaraan eerste verzoekende partij heeft deelgenomen aan dat het logisch is dat deze zich niet alle feitelijke details kan herinneren, zoals de namen van sprekers en dit ten gevolge van de verlopen tijd of de intensiteit van de gebeurtenissen. Verzoekende partijen menen dat de coherentie en de geloofwaardigheid van hun asielrelaas hierdoor niet wordt aangetast. Bovendien wijzen verzoekende partijen erop dat eerste verzoekende partij wel degelijk blijkt geeft van een voldoende kennis over het BNF en hun manifestaties, aangezien zij zeer duidelijk de datum heeft weergegeven van de manifestaties van 19 maart 2012 en 9 mei 2012 naar aanleiding waarvan zij werd gearresteerd en mishandeld.

2.2.4.2. De Raad acht het evenwel volstrekt ongeloofwaardig dat eerste verzoekende partij, die bovendien beweert reeds drie jaar actief te zijn voor de partij BNF, geen enkel van de namen van de sprekers op de manifestaties waaraan zij heeft deelgenomen kan opnoemen. De Raad ziet niet in hoe de verlopen tijd of de intensiteit van de gebeurtenissen een verschoningsgrond vormt voor dergelijke flagrante onwetendheid in hoofde van eerste verzoekende partij. Door eerste verzoekende partij werd immers verklaard dat deze reeds drie jaar actief was voor de oppositiepartij BNF en meer bepaald pamfletten en brochures over de partij uitdeelde (administratief dossier, stuk 3, gehoorverslag CGVS A.P. d.d. 24/10/2012, p. 3). Bovendien maakt haar politiek engagement de kern uit van haar asielrelaas, daar verzoekende partijen hun asielaanvraag steunen op het feit dat eerste verzoekende partij vervolgd wordt door de autoriteiten omwille van haar politieke activiteiten voor de BNF. Derhalve kan terecht verwacht worden dat zij betreffende de manifestaties die zij zelf heeft bijgewoond, en waarbij zij zelfs ter aankondiging van de manifestatie van 19 maart 2012 affiches plakte en brochures in de brievenbussen stak (administratief dossier, stuk 3, gehoorverslag CGVS A.P. d.d. 24/10/2012, p. 8), weet welke personen een toespraak hebben gehouden. Zoals ook door verwerende partij werd opgemerkt, werd op de manifestatie van 9 mei 2012 volgens eerste verzoekende partij bovendien een toespraak gehouden door iemand van het BNF zelf. De vaststelling dat verzoekende partij evenmin de naam kent van deze persoon, doet eveneens ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van het politieke engagement van eerste verzoekende partij. Het feit dat eerste verzoekende partij wel weet op welke data de manifestaties plaatsvonden, weerlegt op generlei wijze deze vaststelling. Bovendien stelt de Raad vast dat de door verwerende partij vastgestelde onwetendheid betreffende andere gedetineerde personen actief voor het BNP en omtrent leden van deze partij een doorslaggevend motief betreft dat door verzoekende partijen in hun verzoekschrift ongemoeid wordt gelaten waardoor dit als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd. De Raad oordeelt dat door verwerende partij terecht wordt gesteld dat aan het politiek engagement voor het BNF van eerste verzoekende partij geen enkel geloof kan worden gehecht.

2.2.5.1. Inzake de door verwerende partij vastgestelde onwetendheid betreffende wat er met de klacht van eerste verzoekende partij is gebeurd en de vaststelling dat deze geen inspanning heeft gedaan om dit te weten te komen, brengen verzoekende partijen aan dat zij er niet op rekenden dat er enig gevolg

zou worden gegeven aan de klacht van eerste verzoekende partij. Uit het door verzoekende partijen als bijlage bij het verzoekschrift gevoegde internationaal rapport van "Refworld" (bijlage 3) blijkt immers dat Wit-Rusland een politiestaat is waar leden van de oppositiepartij BNF zeer streng worden gecontroleerd door de veiligheidsdiensten. Het is algemeen geweten dat in het verleden reeds verscheidene leden van het BNF erg brutaal werden aangepakt door de politie. Aangezien in Wit-Rusland de politie aldus zelf belast is met het controleren van de oppositieleiden is het niet te verwonderen dat eerste verzoekende partij niet op de bescherming kan rekenen van de politie naar aanleiding van de arrestaties van 19 maart 2012 en 9 mei 2012. Het kan verzoekende partijen dan ook niet kwalijk genomen worden dat zij niet strikt hebben opgevolgd wat er met de door eerste verzoekende partij ingediende klacht is gebeurd, daar zij geen enkel vertrouwen hebben in de Wit-Russische autoriteiten.

2.2.5.2. De Raad is van oordeel dat bovenstaand argument van verzoekende partijen een *post-factum* verklaring is die bovendien inconsistent is met de verklaringen van eerste verzoekende partij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal. Uit haar verklaringen blijkt immers dat zij wel degelijk rekende op hulp van de autoriteiten. Door eerste verzoekende partij wordt immers het volgende verklaard wanneer ze gevraagd wordt of ze het BNF op de hoogte heeft gebracht van haar problemen: *"Ik heb hun niets gezegd, ik zocht hulp bij de autoriteiten, ik werd mishandeld en ik zocht hulp bij overheden"* (administratief dossier, stuk 3, gehoorverslag CGVS A.P. d.d. 24/10/2012, p. 12). Als reden waarom ze klacht heeft ingediend, verklaart ze bovendien dat ze rekende op een bepaald resultaat (administratief dossier, stuk 3, gehoorverslag CGVS A.P. d.d. 24/10/2012, p. 12). Achteraf vervolgens stellen dat ze er niet op rekenden dat er enig gevolg zou worden gegeven aan de klacht, biedt dan ook geen soelaas. Desbetreffende motivering van verwerende partij blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.6.1. Wat betreft het verwijt van verwerende partij aan eerste verzoekende partij dat deze een onaannemelijke mate van onwetendheid aan de dag legt betreffende de actualiteit van haar vervolgingsproblemen en dat zij geen enkele inspanning heeft geleverd om meer informatie dienaangaande te verkrijgen, opperen verzoekende partijen dat de problemen van eerste verzoekende partijen wel degelijk actueel te noemen zijn. Dit blijkt immers uit de chronologie van de feiten, aangezien de arrestaties en mishandelingen ten aanzien van eerste verzoekende partij gebeurden op 19 maart 2012 en 9 mei 2012, de klacht door eerste verzoekende partij werd ingediend op 4 juni 2012, de huiszoeking plaatsvond op 14 augustus 2012 en verzoekende partijen op 3 september 2012 bij hun terugkeer naar huis na hun onderduiking door de burens in kennis gesteld werden dat zij nog steeds gezocht werden door de politie waarna zij zijn gevlucht naar België.

2.2.6.2. De Raad wijst erop dat van verzoekende partijen verwacht mag worden dat zij op een correcte wijze op de hoogte zou zijn van de problemen welke zich nog zouden hebben voorgedaan na haar vertrek uit haar land van herkomst daar deze informatie verzoekende partij derhalve zou hebben toegelaten om haar huidige situatie correct in te schatten. Het zich niet terdege informeren via familie of vrienden, eventueel door bemiddeling van een advocaat over de stand van zaken doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas. Het argument van verzoekende partijen dienaangaande kan de Raad niet overtuigen. Het feit dat verzoekende partijen op 3 september 2012 nog door hun burens in kennis gesteld zijn dat zij nog steeds werden gezocht, heft de verwachting dat verzoekende partijen zich, na het vertrek uit hun land van herkomst, verder informeren over de stand van zaken niet op. Daar verzoekende partijen geen blijk geven van enige poging hiertoe, houdt de door verwerende partij gedane vaststelling stand.

2.2.7. Daar waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift opwerpen dat bij twijfel aan verzoekende partijen het voordeel van de twijfel dient te worden gegeven, stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissingen duidelijk blijkt dat het relaas nauwgezet werd geanalyseerd teneinde te kunnen oordelen of de voorgehouden feiten op waarheid berusten. Verwerende partij concludeerde om bovenstaande redenen terecht dat het asielrelaas in kwestie een ongeloofwaardig karakter kent waardoor enige twijfel niet aan de orde is.

2.2.8. Voormelde talrijke flagrante onwetendheden en desinteresse betreffende wezenlijke elementen van het voorgehouden asielrelaas verhinderen terecht enig geloof te hechten aan dit relaas en laten niet toe verzoekende partijen de status van vluchteling met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet toe te kennen.

2.2.9. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissingen heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partijen, waarop zij zich

eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partijen dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiend uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenwel niet aan dat er in Wit-Rusland een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen tijdens de gehoren op het Commissariaat-generaal van 24 oktober 2012 de kans kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.12. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend dertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT